

בש"פ 5957/19 - מדינת ישראל נגד תומר עדי

בבית המשפט העליון

בש"פ 5957/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: תומר עדי

בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: י"ט באלול התשע"ט (19.9.2019)

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב: עו"ד ערן ערבה

החלטה

1. בקשה שלישית לפי סעיף 62 לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב- 90 ימים החל מיום 27.9.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 21713-12-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 11.12.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישוםהכולל שבעה אישומים המייחסים לו שורה ארוכה של עבירות חמורות: זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי עובד, עבירות

עמוד 1

מנהלים ועובדים בתאגיד, עבירות של סחיטה באיומים וכן עבירות מס והלבנת הון בסכומים גבוהים.

3. לצד הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו, בה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. בית המשפט הורה על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. ביום 11.1.2018 הוגש תסקיר שירות המבחן, במסגרתו הומלץ על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו לאחר שנמצא כי התנהלותו מתאפיינת בחוסר יציבות מתמשכת וכי לשם השגת מטרותיו הוא עלול לפעול באופן פוגעני מבלי לתת את הדעת על משמעות מעשיו. שירות המבחן שלל חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני באשר סבר שאין בה כדי למנוע את הסיכון הנשקף מן המשיב.

4. ביום 7.2.2018 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בקבעו כי ריבוי העבירות שבוצעו על ידו לצד עברו הפלילי מצביעים על מסוכנות גבוהה ומקימים עילת מעצר. עם זאת, בית המשפט הותיר פתח לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני ובליוי פיקוח אנושי וערבויות כספיות נכבדות. נקבע כי ככל שהמשיב יציע חלופה הולמת היא תיבחן על ידי בית המשפט במסגרת בקשה לעיון חוזר.

5. ביום 20.2.2018, במסגרת דיון בבקשת המשיב לעיון חוזר הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית אמו בפיקוח המפקחים שהוצעו ובכפוף לערבויות כספיות ולתנאים נוספים.

6. משחלפו תשעה חודשים מעת שהוגש כתב האישום ומשפטו של המשיב טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה להארכת מעצרו פעמיים (בש"פ 2051/19; בש"פ 4028/19). משחלפו תשעים ימים נוספים והמשפט לא הסתיים, הגישה המדינה את הבקשה שלפניי להארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני לתקופה של 90 ימים.

7. בבקשה נטען כי המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על מידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, וכי התרשמות שירות המבחן מדפוס הפעולה השיטתי של המשיב, אשר פעל לאורך זמן, מחזקים את המסקנה כי ישנו חשש גבוה להישנות מעשיו. הוזכר כי לחובת המשיב עבר פלילי הכולל הרשעה קודמת משנת 2012 בעבירות זיוף וקבלת דבר במרמה, וכי העבירות מושא כתב האישום הנוכחי בוצעו כאשר תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה, ובשעה שהוא מבצע עבודות שירות בגין הרשעתו הקודמת.

7. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, ציינה המדינה כי לאחר שתחילת הדיונים התעכבה, ביום 27.3.2019 החל משפטו של המשיב להישמע. נמסר כי עד כה התקיימו שבעה מועדי הוכחות, ונכון לעת הזו קבועים 18 מועדים נוספים לשמיעת ראיות.

8. בדיון לפניי חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה. נטען כי מסוכנות המשיב לא פחתה על אף חלוף הזמן, וצוין גם כי המשיב הגיש שש בקשות לעיון חוזר, אשר כעולה מהחלטות בית המשפט, מדובר בבקשות "בעייתיות ובלתי אמינות", שנדחו כולן, ולאחרונה ביום 28.8.2019.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי המשפט מתנהל "בצורה עצלה", ומאז ההחלטה הקודמת על הארכת מעצרו למעשה לא

הייתה כל התקדמות, וכי עד היום נשמעו רק 7 עדי תביעה מתוך 177 עדים; זאת, כאשר המשיב מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני כבר כשנה וחצי, וקודם אף היה במעצר מלא, ומזה כשנתיים נשללת ממנו האפשרות לעבוד לפרנסתו. נטען כי למעשה, מבחינת צמצום המסוכנות, אין כל יתרון במעצר בפיקוח אלקטרוני על פני חלופת מעצר שתאפשר לו יציאה לעבודה.

המדינה אינה חולקת על כך שההליך לא התנהל עד כה בקצב משביע רצון, אך צוין כי למעשה בית המשפט המחוזי לא שלל אפשרות להתיר למשיב יציאה לעבודה, אלא שההצעות שהגיש המשיב היו כאמור "בעייתיות ובלתי אמינות", והצביעו על המשך המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

9. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטוטוריות המתקיימות בנאשם.

בעניינה המשיב אינו מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח, אלא במעצר בפיקוח אלקטרוני, ולעובדה זו יש כמובן משקל בעריכת איזון האינטרסים האמור שכן מדובר בפגיעה מוגבלת יותר בחירותו של הנאשם (בש"פ 5060/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (6.9.2016); בש"פ 7033/18 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 10 (15.10.2018); בש"פ 2051/19 מדינת ישראל נ' עדי, פסקה 11 (21.3.2019); בש"פ 4028/19 מדינת ישראל נ' עדי, פסקה (18.6.2019)). ביטוי להבחנה זו לכך ניתן על ידי המחוקק כאשר נקבע כי לענין מעצר בפיקוח אלקטרוני רק לאחר 18 חודשים נדרשת הארכת מעצר על ידי שופט בית המשפט העליון, ולא לאחר 9 חודשים כפי הוראת המחוקק לענין מעצר במתקן כליאה (סעיפים 61-62 לחוק המעצרים).

10. הנסיבות בעניינו מורכבות. מחד גיסא, מדובר בעבירות חמורות ובמסוכנות מוחשית הנשקפת המשיב, וכפי שכבר ציינתי בהחלטות קודמות בעניינו של המשיב –

"נוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב, היקפן ומהותן, ולאור תסקירי המעצר בעניינו, ההחלטה להימנע ממעצר מאחורי סורג ובריח ולהסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, אינה מובנת מאליה כלל. מכל מקום, בעניינו של המשיב נקבע כיריבו העבירות שבוצעו על ידו לצד עברו הפלילי מצביעים על מסוכנות גבוהה ומקימים עילת מעצר" (בש"פ 2051/19).

לכך יש להוסיף, כי לא פחות משש בקשות לעיון חוזר מצד המשיב נדונו ונדחו על ידי בית משפט קמא, תוך ביקורת על כך שבקשותיו היו "בעייתיות ובלתי אמינות".

מנגד, עומדת העובדה כי המצערת כי בחלוף 21 חודשים מהגשת כתב האישום, ההליך מצוי בתחילתו. תחילה היו עיכובים לשם הסדרת ייצוגו של המשיב לימוד החומר על ידי הסנגור, ולאחר מכן בשלתיקון כתבה האישום, הליכי גישורו מחלה של המותבשדן בתיק, ורק ביום 27.3.2019 החל למעשה ההליך העיקרי. אך גם משהחל שלב ההוכחות, נשמעו בינתיים רק 7 עדי תביעה מתוך 177 עדים.

11. בנסיבות אלה אני נענה חלקית לבקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב- 60 החל מיום 27.9.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 17-12-21713 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. במהלך תקופה זו יוכל המשיב לשוב ולפנות בבקשה לעיון חוזר לענין היתר ליציאה לעבודה, תוך שייקח לתשומת לבו את הערות בית משפט קמא לגבי בקשותיו הקודמות, ובית המשפט יחליט כחוכמתו.

ניתנה היום, י"ט באלול התשע"ט (19.9.2019).

ש ו פ ט